

Η εορτή της Ιεράς Μονής Χοζεβά

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Τρίτη, 8 /21 Ιανουαρίου 2025, εορτάσθηκε από το [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η εορτή της μνήμης των Αγίων Γεωργίου και Ιωάννου των Χοζεβιτών της Ιεράς Μονής Χοζεβά, κειμένης αριστερά του χειμάρρου Χορράθ εν τη ροή αυτού προς Ιεριχώ και την Νεκρά Θάλασσα.

Κατά την εορτή αυτή η Ιερά Μονή αναμνησκειται τον πρώτον ιδρυτή της Ιωάννη πρώην Επίσκοπο Καισαρείας της Παλαιστίνης και στύλο φωτεινό και αναδιοργανωτή και ανακαινιστή της Μονής περί τα τέλη του 4ου και αρχάς του 5ου αιώνας. Αναμνησκειται και τον Άγιο Γεώργιο εκ Κύπρου, ανακαινιστή της Μονής εκ των ερειπίων της καταστροφής εξ αιτίας της Περσικής εισβολής το 614.

Η εορτή άρχισε με την υποδοχή του **Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου**, από τον ηγούμενο και ανακαινιστή της Μονής Αρχιμανδρίτη π. Κωνσταντίνο με

την κάτωθι προσφώνηση:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Μετά τῆς τιμίας Ἡμῶν Συνοδείας,

Δι' ἓν εἰσέτι ἔτος ἐορτάζομεν τήν μνήμην τῶν Ἀγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν, ἐν μέσῳ σφοδρῶν πολέμων καί θανάτου πλείστων, νέων καί μή, ἀνθρώπων.

Εἰς τόν βίον τοῦ σήμερον ἐορτάζοντος Ἀγίου Γεωργίου, διαβάζομεν ὅτι ὁ Ἅγιος προεῖδεν τήν εἰσβολήν τῶν Περσῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί θερμῶς προσηυχήθη πρὸς τόν Θεόν, ἵνα προστατεύσῃ τόν ἁμαρτήσαντα καί ὡς ἐκ τούτου τιμωρηθησόμενον λαόν καί ἐπέτρεψεν ἡ Παντοδυναμία Του, ὅπως ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη εἰς τήν γῆν.

Καί πάλαι καί νῦν, ἀναζητοῦν τά ἀνθρώπινα πλάσματα τήν εἰρήνην... Περί ποίας εἰρήνης ὅμως πρόκειται; Μήπως ταύτης, περί τῆς ὁποίας συζητοῦν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, ἡ PAX ROMANA;

Ἡ λέξις καθ' ἑαυτήν, ἥτις ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ ρήματος «εἴρω», δηλοῖ τήν ἁρμονίαν καί τόν σύνδεσμον. Τῷ ὄντι, ἐλθὼν ὁ Ἄρχων τῆς Εἰρήνης, ἦνωσε τά πρὶν διεστῶτα καί ἐδώρισεν ὡς δῶρον πολύτιμον τήν εἰρηνικὴν κατάστασιν τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Τήν ἀδιατάρακτον γαλήνην καί τήν μόνιμον χαράν, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς πίστεως εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἅμα δέ καί διὰ τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως.

« Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν. Οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω 14.27), εἶπεν ὁ Κύριος.

Τοῦτον ἀκριβῶς τόν ἐρχομόν τῆς εἰρήνης ἔψαλλον οἱ ἅγιοι ἄγγελοι τήν νύκτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ.2,14).

Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε, ὅπως, διὰ τοῦ κατ' ἐξοχήν Μυστηρίου τῆς Εἰρήνης, κατὰ τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, ἥτοι τήν Θεῖαν Λειτουργίαν (Ὑπόμνημα εἰς τόν Ἅγιον Ματθαῖον τόν Εὐαγγελιστήν, ΡΜ58.508), βασιλεύσῃ ἡ πολυπόθητος εἰρήνη ἐπὶ γῆς! Ἀμήν».

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε ολονύκτια Αγρυπνία, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, του Ιερομονάχου της Μονῆς π. Χρυσογόνου, του Ιερομονάχου π. Αθανασίου,

Ρωσοφώνων Ιερομονάχων και Πρεσβυτέρων, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου, και των Ιεροδιακόνων π. Συμεών και π. Δοσιθέου, ψαλλούσης χορωδίας ιεροψαλτών αφιχθέντων επί τούτου εξ Ελλάδος ήτοι των κ. Σταύρου Χρήστου, κ. Σταύρου Ιωάννου, κ. Θεοτοκάτου Νικολάου, κ. Σταύρου Πέτρου, κ. Κάμτσιου Ηλίου και κ. Κάμτσιου Παναγιώτου.

Στην Ιερά **Αγρυπνία** μετείχαν μοναχοί και μοναχές, οι οποίοι κατώρθωσαν να φθάσουν, παρά τις παρεμβαλλομένες δυσκολίες από τον Ισραηλινό στρατό, εξαιτίας της επικρατούσας εμπόλεμης κατάστασης.

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος ως έπεται:

«Εὐφράνθητε , δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καί ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96,12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός

Ἀγαπητοί ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ὁ τῆς ἁνωθεν χάριτος ἁγιωθεὶς θεομακάριστος ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ σεμνείῳ τοῦ Χοζεβᾶ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν σεπτὴν μνήμην αὐτοῦ, μεγαλύνοντες τὸν ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθέντα Ἰησοῦν Χριστόν καί λέγοντες: «Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καί τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν ὁ τοῦ κόσμου αἵρων τὴν ἁμαρτίαν· καί ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἁνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν ὁ ἐπιφανεὶς καί σῶσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι».

Ὁ αἰδίμιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος, κινούμενος ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς καθάρσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, μετέβη εἰς Ἱερουσαλήμ διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀφ' οὗ δέ προσεκύνησε τοὺς πέριξ τῆς Ἱερουσαλήμ ἱεροὺς καί ἁγίους τόπους κατέφυγεν εἰς τὴν τῶν μοναστῶν Λαύραν τοῦ Χοζεβᾶ, ἔνθα ἐγένετο μοναχός καί συνηριθμήθη μετὰ τῶν πατέρων καί ἀδελφῶν αὐτῆς.

Ἀκούων δέ τῆς φωνῆς τοῦ θείου Παύλου, «μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καὶ γὰρ Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 11,1) ὁ μακάριος Γεώργιος ἐπέδειξεν ὑπέρμετρον ζῆλον εἰς κάθε πόνον καὶ σκληραγωγίαν ἀσκητικήν, καταντήσας οὕτως εἰς ἄκραν ἀπάθειαν ,τούτέστιν εἰς τὴν νέκρωσιν τῶν μελῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐφαρμόζων καὶ πάλιν τὴν προτροπὴν τοῦ σοφοῦ Παύλου: «νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία», (Κολ. 3,5).

Ἑρμηνεύων τούς Παυλείους τούτους λόγους ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος ἐπισημαίνει λέγων: «Οὐκ εἶπεν (ὁ Παῦλος) «ἀπορρίψατε», ἀλλὰ «νεκρώσατε», ὥστε μηδὲ ἀναστῆναι, τὰ μέλη δηλονότι τοῦ σώματος, τὰ ὅποια ὡς ὄργανα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτοῦ καλοῦν καὶ ἐνεργοῦν τὰ διάφορα ἁμαρτήματα, τὰ ἀμαυροῦντα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται», (Ματθ. 5,8). Ἑρμηνεύων τὸν Κυριακὸν τοῦτον λόγον, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: [καθαροὶ εἶναι ἐκεῖνοι], οἱ τῇ πρὸς Θεὸν ἐνώσει τῇ δι' Υἱοῦ ἐν Πνεύματι, φιλοσαρκίας μὲν ἀπάσης ἀναχωρήσαντες, ἡδονὴν δέ ὡς πορρωτάτω τὴν κοσμικὴν ποιησάμενοι καὶ τὴν μὲν οἰκείαν ὥσπερ ἀρνησάμενοι ζωὴν, ἀναθέντες δέ μόνῃ τῇ θελήσει τοῦ Πνεύματος, καθαρῶς τε καὶ ὁλοτρόπως πολιτευσάμενοι τῷ Χριστῷ».

Ἀκριβῶς οὕτως «καθαρῶς τε καὶ ὁλοτρόπως ἐπολιτεύσατο τῷ Χριστῷ», ὁ ὅσιος Γεώργιος κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ θεηγόρου Παύλου λέγοντος: «μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε» , (Φιλιπ. 1,27). Ἑρμηνεύων τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Τί ἐστὶ τό μόνον; Τοῦτό ἐστι τό ζητούμενον μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἂν τοῦτο ἦ, οὐδὲν λυπηρόν ὑμῖν συμβήσεται». Τοῦτο, μέ ἄλλα λόγια, ἐγένετο «ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ κανὼν», τὰ ὅποια ἀνέδειξαν τὸν πολίτην τῆς ἐρήμου Γεώργιον, πολίτην τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγων: «εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὴ Γεώργιε· διό βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὅντως ὁ σοφὸς Γεώργιος κατέστη τό καύχημα τῶν Ὁσίων Ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου, διότι οὗτος ἀνεδείχθη μιμητὴς Χριστοῦ (Πρβλ. Α΄ Κορ. 11,1). Καυχᾶται ἐν Κυρίῳ ἡ Μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ, φέρουσα εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὰ εὐωδιάζοντα λείψανα τῶν ὁσίων ἀσκητῶν αὐτῆς καὶ δὴ τό ὁλόσωμον σκὴνωμα τοῦ παμμάκαρος Ἰωάννου τοῦ Νέου ἐκ Ρουμανίας ὁρμωμένου.

Ὁ μακάριος Πατὴρ ἡμῶν Γεώργιος, ἐφαρμόζων πράξει τε καὶ θεωρίᾳ τὸν λόγον Κυρίου: «Ἐγὼ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), κατέδειξεν ὅτι ὄντως ὁ Χριστός

εἶναι τό ἐνυπόστατον φῶς καί ἡ ἀλήθεια. «Αὐτόν [τόν Χριστόν] εἶναι φαμέν τόν ὅλη τῇ φύσει τόν νοητόν ἐνιέντα (=εἰσαχθέντα) φῶς». Καί «φῶς δέ κατά φύσιν ἐστίν ὁ Μονογενής ὡς ἐκ φωτός τοῦ κατά φύσιν ἀναλάμψας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός», λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. [Καί ἀπλούστερον λέγομεν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποῖος ἐμβάλλει /εἰσάγει τό νοητόν φῶς εἰς ὅλην τήν φύσιν. Ὁ Μονογενής Υἱός εἶναι φῶς κατά φύσιν, διότι Οὗτος ἀνέλαμψεν ἐκ Θεοῦ Πατρός, ὁ Ὅποῖος εἶναι φῶς κατά φύσιν].

Αὐτό τοῦτο τό νοητόν φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον εἰσῆλθεν εἰς τόν κόσμον καί τό ὁποῖον περιέλαμψε τόν νοῦν καί τήν καρδίαν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, ὡς καί τῶν ἄλλων συνασκητῶν αὐτοῦ εἶναι ἡ λύτρωσις, τοὔτέστιν ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Διό καί ὁ ὑμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Μέγα πρός σωτηρίαν ἐφόδιον τό Βάπτισμα παρέχει, Χριστός τοῖς αἰσθομένοις αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν Σου Κύριε, φιλάνθρωπε».

Ἰκετεύσωμεν τόν σήμερον τιμώμενον Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Γεώργιον, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ ὑπερευλογημένης Μαρίας κατευθύνῃ τά διαβήματα ἡμῶν εἰς τήν ὁδόν τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας. Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν παρετέθη τράπεζα ὑπό τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου».

Πανήγυρις των τρισχιλίων Χοζεβιτών Οσιομαρτύρων

Την επαύριο της εορτής των Αγίων Ιωάννου και Γεωργίου των Χοζεβιτών, 9 /22 Ιανουαρίου 2025, τελέσθηκε εν τη του Χοζεβά Λαύρα δευτέρα παννυχίς προς τιμήν των τρισχιλίων Χοζεβιτών Αββάδων, των υπό των Περσών αναιρεθέντων εν έτει 614μ.Χ.

Η Ακολουθία άρχισε στο Καθολικό και στο σημείο των Εξαποστειλαρίων του Όρθρου, η λιτανευτική πομπή κατευθύνθηκε, μετά πλείστης κατανύξεως, προς το αρχαίο Κοιμητήριο – Σπήλαιο, ένθα Παρεκκλήσιον, όπου φυλάσσονται τα μαρτυρικά λείψανα, έτι δε και σπαράγματα αιμοφύρτων Μοναχικών άμα τε Ιερατικών ιματίων.

Μετά την ολοκλήρωση της Θείας Λειτουργίας τις πρώτες πρωινές ώρες, ακολούθησε εόρτιο κέρασμα.

